

De Venècia a Lliçà amb "Vespino"

Les 24 hores de Lliçà, un nou èxit

El cap de setmana passat, es va celebrar la IV edició de les 24 Hores de resistència amb ciclomotors de Lliçà d'Amunt. Com ja és normal la prova va ésser un èxit total, tant a nivell competitiu com d'organització i d'assistència de públic; calculem que més de 10.000 persones van passar pel circuit al decurs de les vint-i-quatre hores de cursa. Dels quaranta equips inscrits, tant sols un no va prendre la sortida; ja que en el moment d'eixir l'equip amb el dorsal número 35 no era present al circuit.

L'edició d'enguany ha estat, sens dubte, la més dura de les quatre realitzades fins ara. Durant la matinada, als voltants de la cinc, ploquè intensament i això feu que el circuit quedés enfangat i la conducció dels ciclomotors més difícil. L'aigua va fer que moltes màquines tinguessin problemes mecànics.

En la lluita per la primera posició podríem dir que no hi va haver color, perquè l'equip oficial de Derbí, amb el dorsal número 1, ha estat l'autèntic amo del circuit. Aquest equip va figurar com a primer classificat en totes les classificacions parcial, cada hora, menys en l'hora

vint, en què per culpa d'una clavadada de pistó va passar a ocupar el segon lloc, darrera de l'equip número 6 format per Solà-Soucheirón i Andreu. Un cop solucionat aquest problema van recuperar voltes i més voltes fins arribar a línia de meta amb un avantatge d'onze sobre el segon classificat.

"Això no hi ha qui ho aturi"

Amb aquestes paraules de l'esposa del nostre president, Marta Ferrusola, present al circuit en el moment de donar-se la sortida, es podria definir l'esperit d'aquestes 24 hores, que sota l'organització de la Penya Pa amb Tomàquet i l'Escuderia Sastre, aconseguixen, any rera any, un gran prestigi.

La classificació final va ser: 1- Batlles, Sanantonio i Griera 526 voltes. 2- Solà, Soucheirón i Andreu 515 voltes. 3- Araçil, Llovera i Vendrell 493 voltes.

L'acte de lliurament de premis va ser presidit pel Conseller de la Generalitat sr. Trias Fargas.

Venècia — Lliçà

A l'ensem que es disputàven les "24 Hores de Resistència amb Ciclomotor", la colla "Pa

amb Tomàquet" organitzava, també, la prova "Venècia-Lliçà d'Amunt en 24 hores", amb una "Vespino" conduïda, alternativament, per tres ciclomotoristes.

Per a comentar les incidències d'aquesta prova esportiva que, alhora ha tingut repercussions satisfactòries en la projecció internacional de la Vall del Tenes, Plaça Gran ha entrevistat l'Araçil Noval, que va desplaçar-se a Venècia.

— Quin equip va realitzar la prova?

— Anàvem amb quatre cotxes i una roulotte.

— No hi hagué cap incidència, en l'anada a Venècia?

— A cabassos! A les quatre de la matinada va espatllar-se el "pot" d'en Sastre, que va quedar-se sense llum. Els altres cotxes van marxar cap a la frontera, però el Supermirafiori va haver d'acompanyar el 127, sense llums, fins a Sant Celoni per a trobar un mecànic, que ho va adobar. En arribar a la Porta Catalana, un mecànic d'en Sastre portava el carnet caducat però els gendarmens francesos ni se'l van mirar. A un quart de deu del vespre vam arribar a Venècia.

— Un dels objectius de la prova era obrir el Consulat del Govern de la Vall del Tenes a Venècia, com va anar això?

— Sí, en un dels molts carretons que hi ha entre la Plaça de Sant Marc i el Pont de Rialto, vam col·locar la placa blava del Consulat, que va ser inaugurat pel Ministre de Mariana de la Vall del Tenes i beneït per l'"Abat Maspons". Va ser molt espectacular, per la vestimenta de les "nostres autoritats". També vam anar a prendre l'obligat "Martini", a la plaça de Sant Marc, amb música inclosa. Pel camí vam trobar la Marina Rossell, que va deixar-se fotografiar amb nosaltres després de fer-li un resum de la jugada. Després d'obrir el Consulat vam anar a dinar i a repassar el trajecte de la tornada.

— I ara comença el Venècia-Lliçà amb Vespino?

— A dos quarts de vuit del vespre de dissabte va donar-se la sortida oficial. El primer pilot va ser en Marià, que va ser rellevat al cap de dues hores,

després va córrer en Jaume i en tercer lloc el Josep.

— Quines incidències hi hagueren, a la tornada?

— Més que per la Vespino, les incidències foren per la culpa dels cotxes, perquè ens perdim de vista continuament. Els cotxes van espatllar-se mil vegades.

— I l'arribada, es va fer, realment en 24 hores, el trajecte?

— Això no ho sé, perquè l'arribada va ser un desastre. Havíem perdut de vista la moto, que ens anava al davant. I quan arribem a Lliçà resulta que no és enlloc. Anem a la cruïlla, però tampoc no hi és. I ves per on feia no sé quanta estona que eren al pont de la carretera nova, quan havíem quedat en el pont de la carretera vella, o a l'inrevés... Total, un desastre. A més a més, el ciclomotor va haver d'arribar a Lliçà pedantant perquè se li havia acabat la benzina. Malgrat aquests petits "desastres", l'experiència va ser molt positiva per a tots i el "Vespino" va arribar a Lliçà amb pocs minuts de retard pel que fa a l'horari previst.

Fotomuntatge: Jordi Pey